

Î N C H E I E R E

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevađi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Onofrei Augustin împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Căușeni a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne privind repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2015, prin care s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției și Inspectoratul Național de Patrulare și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 mai 2015,

c o n s t a t ă

La 03 martie 2014 Onofrei Augustin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare a IGP MAI și Inspectoratului de Poliție Căușeni al IGP MAI, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor privind repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 08.05.2013 de către inspectorul patrulare rutieră a Inspectoratului Național de Patrulare, Ursan Igor, a fost întocmit procesul-verbal PRO 01 034 736, prin care a fost ridicat automobilul de model Dacia Logan cu numărul de înmatriculare CNW 668, de la Hulub Oleg.

Indică că, automobilul menționat îi aparține cu drept de proprietate, fiind transmis în locațiune lui Hulub Oleg, de la care a și fost ridicat.

La data de 09.05.2013, s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Căușeni cu o cerere, prin care a solicitat să i se elibereze în regim de urgență automobilul de model Dacia Logan cu n/î CNW 668, solicitatînd totodată să fie informat în scris referitor la cauza ridicării automobilului și motivele anunțării în căutare.

La data de 10.05.2013 ora 13.59, a primit un fax de la Inspectoratul de Poliție Căușeni, prin care a fost informat despre faptul că, plăcile de înmatriculare CNW 668 la data de 10.08.2010 erau înregistrate după autoturismul Mitshubishi Lance, ce se afla în căutare.

La data de 11.05.2013 s-a deplasat la Inspectoratul de Poliție Căușeni pentru a i se restitui automobilul Dacia Logan, cu n/î CNW 668, însă automobilul i-a fost restituit cu condiția achitării sumei de 540 lei pentru parcare, ceea ce a și făcut.

În opinia reclamantului, faptul că plăcile de înmatriculare CNW 668, la data de 10.08.2010, erau înregistrate după autoturismul Mitshubishi Lancer, ce se afla în căutare, nu servește drept temei de a reține automobilul Dacia Logan, numărul de înmatriculare CNW 668, deoarece conform certificatului de înmatriculare eliberat la 28.11.2011, plăcile de înmatriculare CNW 668 deja erau înregistrate pe automobilul Dacia Logan, iar informația dată putea fi cunoscută oricînd de către inspectorii de poliție, conform Registrului de înmatriculare a mijloacelor de transport.

Astfel, susține reclamantul că, automobilul de model Dacia Logan cu n/î CNW 668 fost reținut fără nici un temei timp de 4 zile, deoarece la data ridicării, acesta nu se afla în căutare și nu era necesar a fi ridicat și reținut.

În rezultatul ridicării nejustificate a automobilului Dacia Logan, n/î CNW 668, și reținerii neîntemeiate a acestuia de la data de 08.05.2013 pînă la 11.05.2013, a suportat un prejudiciu material, care constă din 300 lei achitați pentru combustibil și 540 lei pentru parcare, iar în total suma de 840 lei.

De asemenea, în rezultatul ridicării neîntemeiate a automobilului a suportat și un prejudiciu moral, fiind într-o stare de stres și incertitudine.

Mai menționează reclamantul că toate încercările de a rezolva situația apărută pe cale amiabilă, nu s-au soldat cu succes.

Solicită, încasarea din contul pîrîților în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 840 lei, prejudiciului moral în sumă de 3000 lei și cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantul prin cererea din 22.07.2014 și-a concretizat cerințele, formulînd pretenții împotriva Ministerului Justiției și indicînd în calitate de intervenienți accesorii Inspectoratul Național de Patrulare a IGP MAI și Inspectoratul de Poliție Căușeni al IGP MAI.

Astfel, prin cererea de concretizare a cerințelor reclamantul a solicitat încasarea din contul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei de 840 lei cu titlu de prejudiciu material și sumei de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chişinău din 12 mai 2015 acţiunea a fost admisă parţial, fiind încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanţelor în beneficiul lui Onofrei Augustin prejudiciul material în sumă de 840 lei, prejudiciul moral în sumă de 500 lei şi cheltuielile pentru asistenţa juridică în mărime de 500 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanţe, Ministerul Justiţiei şi Inspectoratul Naţional de Patrulare au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 25 noiembrie 2015 s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiţiei şi Inspectoratul Naţional de Patrulare şi s-a menţinut hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chişinău din 12 mai 2015.

La 19 februarie 2016 Ministerul Justiţiei a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea dispoziţiilor judecătoreşti şi emiterea unei noi hotărîri de respingere a acţiunii.

În susţinerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate prin faptul că au fost emise cu încălcarea şi aplicarea eronată a normelor de drept material şi procedural, precum şi nu au fost apreciate corespunzător toate circumstanţele pricinii, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

Susţine recurentul că, instanţele de judecată eronat au interpretat legea materială care reglementează aprecierea prejudiciului material şi moral, deoarece, reieşind din dispoziţiile art.13 alin. (1) al Legii nr. 1545, prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată, se repară de către aceste organe.

Astfel, susţine că intimatul este îndreptăţit să ceară repararea prejudiciului de către organul care ilegal l-a sancţionat administrativ, dar nu de la bugetul de stat.

La fel, indică recurentul că, pretenţiile intimatului în cazul dat, nu se regăsesc în dispoziţiile legale prevăzute de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Ministerul Justiţiei, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ministerul Justiției este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi